

հորիզոնական առանցքին Քրիստոսի մարմինն է (ոտքերն ու ձեռքերը ներքե կախած) ու Աստուածամոր ոտքերը որոնք կազմում են ուղղանկյունի: Եռամաս այս հատուածների ուրուագիծը ներառնում է եկեղեցու գմբեթի մի պատկեր, որի ուղղանկյուն թմբուկի վրայ բարձրանում է կոնաձե վեղարը եւ խաչին փոխարինող տիրագունդը: Ըստ ֆրիստոնէական աշխարհայեցողութեան, Աստուածամայրը այլաբանական իմաստով ներկայացնում է եկեղեցին: Այս գաղափարի գեղանկար-

չական մարմնաւորումն իր արտայայտութիւնն է գտել «Աստուածամոր եօթ վերքը» նկարում:

Այսպիսով, Հայաստանի Ազգային պատկերասրահում պահուող «Աստուածամոր եօթ վերքը» կտաւը 17րդ դարի հայ եկեղեցական գեղանկարչութեան առաւել ինքնատիպ ու խորախորհուրդ ստեղծագործութիւններից է:

ՔՆԱՐԻԿ ԱԻԵՏԻՍԵԱՆ

Հայաստանի Ազգային պատկերասրահ

## ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ

Կար մարդ մը, որ Համարձակեցաւ կոչ ուղղել Աստուծոյ, ըսելով. «Ո՛վ Տէր Աստուած, Հրդեհէ՛ թուփը, ինչպէս որ ըրիր Մովսէսի Համար, եւ ես պիտի Հետեւիմ քեզի: Փուլ բեր պարիսպները, ինչպէս որ ըրիր Յեսուի Համար եւ ես պիտի մարտնչիմ: Խաղաղեցուր կոհակները, ինչպէս որ ըրիր Գալիլայի ծովուն վրայ, եւ ես մտիկ պիտի ընեմ քեզի»:

Եւ մարդը երկա՛ր, երկա՛ր դեղերեցաւ մացառուտին մէջ, նստեցաւ պարիսպներու առջեւ ու մնաց ալեկոծ ծովի ափին, սպասելով, որ Աստուած պատասխանէ:

Իսկ Աստուած լսեց մարդուն կոչը ու պատասխանեց: Հրդեհ զրկեց՝ ո՛չ մացառներու թուփ մը աչրելու, այլ մարդոց սրտերը Հրահրելու Համար, փուլ բերաւ՝ ոչ թէ քարէ պարիսպներ, այլ մեղքի ու անտարբերութեան պատեր, խաղաղեցուց՝ ոչ թէ ծովեր, այլ փոթորկայոյզ Հոգիներ: Եւ սպասեց, որ մարդը պատասխանէ: Շատ երկա՛ր սպասեց:

Եւ որովհետեւ մարդը կը փնտռէր բոցավառող թուփեր՝ եւ ո՛չ սիրտեր, կը նայէր քարերու՝ եւ ո՛չ կեանքերու, կը դիտէր ծովեր՝ եւ ո՛չ Հոգիներ, եզրակացուց, թէ Աստուած անզօր է: Ուստի, վեր բարձրացուց դուռը ու ըսաւ. «Ո՛վ Աստուած, միթէ կորսնցուցած ես ՔՈՒ ՈՒԺԴ»:

Եւ Աստուած պատասխանեց. «Իսկ դո՛ւն, միթէ կորսնցուցած ե՞ս տեսողութիւնդ»: